

רמת-הנגב, קיבוץ שדה-בוקר

צילינים במדבר

ארוע מספר 11 | יום שבת ה- 16/12/2006 | כיה כסלו תשס"ז

בשעה 22:30 במרכז בן-גוריון, קיבוץ שדה בוקר.

פרידות

השירים היפים של שושנה דמארי,
השירים היפים של יוסי בנאי,
הלחנים של יוסף הדר,
המילים של דליה רביקוביץ'.

לארבעה אמנים גדולים שהלכו מאיתנו השנה מוקדש הלילה האחרון של "צילינים במדבר" 9. הזמרת שושנה דמארי, המלחין יוסף הדר, המשוררת דליה רביקוביץ', איש התיאטרון והזמר יוסי בנאי - השאירו אחריהם מורשת רחבת יריעה בגווניה ובאיכויותיה.

שירים ששרו אמנים אלה, לחנים ומילים משלהם עומדים במרכזו של אירוע זה, "פרידות" בצילינים ובמילים שמגישים זמרים, נגנים ומעבדים מן האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים.

עריכה מוסיקלית: מר מיכאל וולפה
הפקה: נעה ריצ'קה וגל תמיר

תכנית הערב:

1. לאור הזכרונות
מילים: יחיאל מוהר
לחן: משה וילנסקי
עיבוד: שי סובול
שירה: מורן חיזגילוב
2. אל העין
מילים: אוריאל אופק
לחן: יוסף הדר
פסנתר: מתן אורן
שירה: לינור אורן
3. שובי לביתך
מילים: דליה רביקוביץ'
לחן: שם טוב לוי
פסנתר: יואב שמש
שירה: שחר שמאי
4. דומם
מילים: עודד אבישר
לחן: משה וילנסקי
פסנתר: תומר ברוך
שירה: מאיה בן מאיר
5. שובה אלי
מילים: עמוס אטינגר
לחן: יוסף הדר
פסנתר: יונתן סידר
שירה: מרב גולן
6. בלדה על מעין וים
מילים: יחיאל מוהר
לחן: משה וילנסקי
עיבוד ופסנתר: תומר ברוך
שירה: מרב גולן ונעה ריצ'קה
7. אל גינת אגוז
מילים: שיר השירים
לחן: שרה לוי תנאי
פסנתר: תומר ברוך
שירה: נעה ריצ'קה
8. מגדלור
מילים: דן אלמגור
לחן: משה וילנסקי
פסנתר: דותן בראודה
שירה: מאיה בן-מאיר
9. שיר ערש נגבי
מילים: יחיאל מוהר
לחן: משה וילנסקי
עיבוד: סיוון שנהב
פסנתר: יואב שמש
שירה: שירה קרנר
10. אהבה בת עשרים
מילים ולחן: ז'אק ברל
גרסה עברית: נעמי שמר
פסנתר: יואב שמש
שירה: שירה קרנר
11. הרוח נושבת אבק
מילים: תרצה אתר
לחן: משה וילנסקי
עיבוד: ישראל גליקסברג
פסנתר: נופר צ'רסקי
שירה: דורית פרי
12. הקרב האחרון
מילים: חיים חפר
לחן: משה וילנסקי
עיבוד: סיוון שנהב
שירה: גל תמיר
13. חלום שולמית (מתוך האופרה "שולמית")
לחן: משה וילנסקי (על-פי שיר עממי אידי)
נוסח עברי: יחיאל מוהר
פסנתר: יונתן סידר
שירה: דפי לוסטיג
14. צריך לצלצל פעמיים
מילים: נתן אלתרמן
לחן: משה וילנסקי
עיבוד: דניאל סטרטייבסקי
פסנתר: עמית ויינר
שירה: מורן חיזגילוב
15. נגה לי
מילים: משה דור
לחן: יוסף הדר
פסנתר: עמית ויינר
שירה: מורן חיזגילוב
16. כלניות
מילים: נתן אלתרמן
לחן: משה וילנסקי
פסנתר: עמית ויינר
שירה: מורן חיזגילוב
17. מילים גסות
מילים ולחן: ז'ורז' ברסאנס
נוסח עברי: דן אלמגור
פסנתר: מתן אורן
שירה: איילת הרשטיק
18. מה חשב תפוח הזהב
מילים: דליה רביקוביץ'
לחן: אילן וירצברג
עיבוד: מריה גילמן
פסנתר: נעמה תמיר
שירה: גל תמיר
19. אל תלכי מכאן
מילים ולחן: ז'אק ברל
נוסח עברי: נעמי שמר
שירה ונגינה בצ'לו: יונתן ניב
20. קשת לבנה
מילים: ברוריה שוייצר
לחן ועיבוד: יוסף הדר
שירה ונגינה בצ'לו: יונתן ניב
21. שיר סיום
מילים ולחן: מנוס חג'ידקיס
נוסח עברי: נעמי שמר
עיבוד: יוסף הדר

הזמרת שושנה דמארי נולדה בדמאר שבתימן. אצל בני עדות ישראל שגלו לאחר חורבן בית שני היה מקובל לקרוא את שם המשפחה על שם העיר שבה התגוררו. משהחלו רדיפות היהודים בתימן עזבה המשפחה במסע רגלי לכיוון ארץ ישראל, הגיעו לנמל עדן ומשם באנייה לראשון לציון שבפלסטינה של אז. משפחתה של שושנה עודדה אותה להמשיך בנטיית ליבה מילדות שהייתה נטייה לאמנות השירה ואחיה, סעדיה דמארי, שהיה אמן גדול בזכות עצמו, ביקש ממנהל סטודיו "שלומית", שלמה בשארי, אשר לימים הפך לבעלה של שושנה, לשמוע את קולה. ומכאן החלה הקריירה המפוארת של הזמרת הלאומית שלנו - שושנה דמארי.

מאז הופעתה הראשונה על הבמה, בהיותה בת ארבע-עשרה בלבד, ועד לשירה בתקליט השני של עידן רייכל הייתה ונשארה שושנה דמארי המייצגת הנפלאה של תרבות הזמר הישראלית. תרומתה האישית לקיומה ולקידומה של שירת הארץ הזאת היא חסרת תקדים. שושנה דמארי הופיעה גם בסרטים "גבעה 24 אינה עונה" (1955), "באין מולדת" (1956) ובהפקת "שירי החומש" של איציק מאנגער.

זכתה בפרסי הוקרה רבים, שהחשוב שבהם פרס ישראל ביום-העצמאות הארבעים, בשנת תשנ"ח, 1988. שושנה דמארי הלכה לעולמה לפני חודשים ספורים. כמה מן השירים היפים ששרה שובצו בתוכנית הערב.

המלחין יוסף הדר היה מן המלחינים הפוריים והחשובים ביותר של הזמר העברי לאחר קום המדינה. יצירתו הענפה החלה בשירו "אל העין" בשנת 1949 והסתיימה ימים ספורים לפני מותו בשיר "לך אשזור השיר" בשנת 2006. הוא חיבר גם מאות עיבודים לחברות זמר ולמקהלות.

פעילותו בין השנים 1951 עד 1965 זיכתה אותו בתואר "מלחין הצמדים". די להסתכל ברשימה: הדודאים, הפרברים, רן ונמה, העמרנים, צמד דו-רון, צמד מור וקינמון וצמדים נוספים.

בצד היותו מורה נפלא, מלחין ומעבד, יוסקה היה שותף נכבד בהקמת תנועת המקהלות בישראל. יוסף הדר גילה בעיבודיו למקהלות נדיבות לב רבה ועיבד, הבלית והקליט שירים רבים של מלחינים אחרים, ובכך זכה להערכה רבה של חבריו המלחינים והתמלילנים. המלחין נחום היימן מספר שהיה לו "חוש מיוחד שהנחה אותו לעבד את השירים במקום לאבד אותם במתווה קולות המקהלות שהוא הרבה לנהל".

כמה חודשים לפני שהלך יוסף הדר לעולמו זכינו לבצע כאן ב"צלילים במדבר" מספר 8 עיבוד אמנותי לעשרים וארבעה כינורות ופסנתר לשירו "קשת לבנה". יוסף שנכח באירוע לא ידע את נפשו משמחה. הוא היה אדם מצניע לכת ואוהב אדם, שהמוסיקה היוותה בשבילו סם חיים. הצלילים עוררו בו התרגשות רבה, והתרגשותו הכנה סחפה את כולנו. בין הלחנים שלו שבחרנו לתוכנית הערב נמצא גם "קשת לבנה", למילותיה של ברוריה שוויצר, הפעם בעיבודו של יוסף הדר עצמו, לשלושה קולות שווים.

המשוררת דליה רביקוביץ' הייתה בעיני רבים גדולת המשוררות של דורה. היא נולדה בשנת 1936 ברמת גן והתייתמה בילדותה מאביה. על יתמותה שוררה ועליה קוננה בשירים רבים. היא החלה לפרסם שירים בודדים כבר בסוף שנות החמישים בכתב העת "אורלוגין" של אברהם שלונסקי והיתה לכלת פרס ישראל לשנת 1998. היא קיבלה את פרס שלונסקי, פרס ביאליק ופרס ראש הממשלה.

בשנים של מלחמת לבנון החלה להיות מעורבת מעט באירועים פוליטיים והייתה פעילה ב"שלום עכשיו". כמה שבועות לפני שנפטרה נתנה ראיון עם צאת ספר הפרוזה שלה. בראיון היא סיפרה על התמודדותה עם מחלת נפש, על דיכאון ואודות האשפוזים. מכיוון שהפכה זאת לפומבי ולציבורי, אין יותר טעם לא להזכיר זאת כשמדברים עליה. יש להניח שדיכאונותיה נתנו חומר גם לשירה. שירה נגעו בשטחים שונים, חלקם רומנטיים חלקם ליריים; חלקם ציניים והאחרים סרקסטיים. מאוחר יותר היא התעסקה בשירה באמהות ובשאלות גידול בנה.

לפני שנים רבות פרסמה ספר סיפורים ראשון "קבוצת הכדורגל של וילי מנדלה", ספר ילדים "אמא מבולבלת" ולא מכבר את ספר הסיפורים הקצרים מאוד "באה והלכה". "אני יודעת שיכתבו שהשירה שלי יותר טובה מהסיפורים שלי" אמרה רביקוביץ' בראיון שנתנה.

למרות עדינותה הייתה מודעת מתחילת דרכה לחשיבות של מפעל חייה. היא הלכה לעולמה במפתיע לפני כשנה, והשאירה אחריה מורשת שירה איכותית ודרמתית. כמה משירה המולחנים שובצו בתוכנית.

איש התיאטרון והזמר יוסי בנאי היה אמן רב-תחומי שעסק במגוון עצום של תחומי אמנות. הוא היה שחקן, זמר, פזמונאי, כותב מערכונים ותוכניות בידור, קריין ובמאי. על מפעל חייו זכה בפרס ישראל. השפעתו של בנאי על התרבות הישראלית הייתה רבה ביותר. הוא התפרסם על פני מספר תחומים שכולם הטביע חותם עמוק: הוא נחשב על ידי הקהל והמבקרים לשחקן תיאטרון בעל נוכחות בימתית דומיננטית, שהפליא לשחק הן במחזות דרמטיים (במיוחד תפקידי מלכים ורוזנים) והן במחזות קומיים. כתב מערכונים רבים, חלקם עבור אחרים וחלקם ביצע בעצמו, שיצרו שפה בידורית אשר השפיעה על דור של בדרנים בארץ ותרמו גם לשפה העברית המדוברת. הכניס לשפה ביטויים רבים כמו "עובדים עלינו", "זה רדיו?" ו"העולם מצחיק אז צוחקים" שהפכו שגורים בפי רבים ויחד עם זאת, הקפיד ביצירותיו על רמה גבוהה שלא כללה מילים וביטויים גסים. בנאי היה זמר נשמה שברר שירים של מיטב היוצרים ואת חלקם כתב בעצמו וביצעם בהגשה בימתית, הוא "שיחק" את שיריו וקולו העמוק הדגיש במיוחד את מילות הטקסט. בנאי ונעמי שמר הביאו לישראל את השנסונים הצרפתיים שלא היו מוכרים בארץ עד אז. לאחר מותו הספידו אותו מנהיגים, אנשי רוח ואמנים רבים בכינוי "גדול האמנים הישראליים של הדורות האחרונים".

יוסי בנאי נולד בשנת 1932 בשכונת מחנה יהודה בירושלים, בה גדל למשפחה ענייה ומרובת ילדים. אמו העידה, לדבריו, שגידלה ילדים בין כביסה לכביסה. הוא לא למד באופן מסודר, לא סיים בית ספר יסודי ואת השכלתו רכש בעצמו. הוא העלה יחד עם חבריו ועם אחיו חיים מופעים במסגרות לא מקצועיות. את השפעת התיאטרון ספג בעקבות הסתננות להצגות תיאטרון שהגיעו לאזור מגוריו שצפה בהם נפעם ובהשפעת אחיו הבכור, השחקן יעקב בנאי.

הוא הצטרף לתוכנית הראשונה של להקת הנח"ל ב-1951 בתור בדרן. לאחר שחרורו למד בסטודיו למשחק של פאני לוביץ', ובבית הספר למשחק של "הבימה" והצטרף כשחקן לתיאטרון, בהתחלה כניצב ולאחר מכן בתפקידי אופי גדולים. בשנות העשרים לחייו נסע לפריז, שם התחיל להיות מושפע מתרבות צרפת ובמיוחד מהשנסונים. לאחר שובו ארצה החל לשחק על בימות התיאטרון והבידור. הוא שיחק לאורך השנים בהצגות תיאטרון רבות ב"הבימה" ובמרבית התיאטראות הגדולים בארץ, במחזות: "תל אביב הקטנה", "רביזור", "מראה מעל הגשר", "אדי קינג", "נמר חברבורות", "מעגל הגיר הקווקזי", "מלאכת החיים" ועוד. הוא הרבה לשחק במחזותיו של ניסים אלוני, מחזאי שהשפיע עליו מאוד, בהם: "בגדי המלך", "הצוענים של יפו" ו"הכלה וצייד הפרפרים". ב-1963 הקימו אלוני, בנאי ואבנר חזקיהו את "תיאטרון העונות" והעלו את הצגותיו של אלוני, כמו "הנסיכה האמריקאית", אך התיאטרון לא החזיק מעמד זמן רב.

בנאי היה מראשוני להקת הנח"ל, ביים בשנות החמישים והשישים גם מספר תוכניות ללהקה. ב-1961 הקליט ביחד עם יונה עטרי, אבנר חזקיהו וסשה ארגוב את תוכנית השירים "יוסי חזקיונה". בנאי העלה מספר גדול של תוכניות בידור שאת חלקן כתב בעצמו, כגון "ילדות קשה" (1964) ו"נישואין נוסח גירושין" (1973) אותן העלה יחד עם רבקה מיכאלי, "אני וסימון ומואיז הקטן" (1981), "שובו של הסוראמלו" (1992), ו"מיומנו של ישראלי שפוי" (2000), שכתב יחד עם דורון רוזנבלום. כמו כן כתב וביים חמש תוכניות בידור ללהקת הגשש החיוור בה חבר אחיו, גברי בנאי: "קסיוס קליי נגד חלפון" (1971), "אופסייד סטורי" (1974), "עובדים עלינו עבודה עברית" (1977), "קרקר נגד קרקר" (1980) ו"כוסות רוח" (1991). הוא גם שיחק במספר סרטי קולנוע, ביניהם "חבורה שכזו" מ-1963 ו"חכם גמליאל" מ-1973.

יוסי בנאי נודע כזמר בעל קול עמוק וסגנון הגשה ייחודי, ובייחוד מוכרת אהבתו לשנסונים צרפתיים. הוא הרבה לשיר שירים צרפתיים מתורגמים של ז'ורז' ברסנס, ז'אק ברל ואחרים, ואף הקדיש לכך מספר אלבומים וחלק מערבי היחיד שלו, כמו התוכניות משירי ברסנס "אין אהבות שמחות" מ-1969, "בנאי שר ומספר ברסאנס" מ-1997 והאלבום משירי ברל "אם נדע לאהוב" מ-1984. את מרבית השירים הצרפתיים תרגמה למענו נעמי שמר, הידוע בהם היה השיר "אהבה בת עשרים" של ברל. בנאי ביצע גם מספר שירים מקוריים של שמר, ביניהם "על כל אלה" ("על הדבש ועל העוקץ") שהפך ללהיט גדול ואהוב. בנאי, שהיה מזוהה עם השמאל, הסתייג מאוד מהכיוון הפוליטי שהשיר תפס בעת פינוי ימית.

למרות שעזב את ירושלים לאחר הצבא, הייתה העיר מושא געגועיו, הוא הרבה לבקר בה והיה מזוהה עמה. בנאי כתב את השיר הידוע ביותר שלו "אני וסימון ומואיז הקטן" על סמך חוויות ילדותו בירושלים עליו ועל שני חבריו, האחים סימון ומואיז יאיר, שביחד העלו הצגות בפארק, רדפו על גגות אחרי יונים ונשבעו אמונים לכל הילדות, כמאמר השיר. על בסיס דמותו של אברהם סוראמלו, דמות ססגונית מירושלים, הוא כתב וביצע את תוכניתו "שובו של הסוראמלו", ואף הוציא ספר ובו לקט מסיפוריו העממיים. שירים נוספים המזוהים עמו הם "בחולות", "שיכור ולא מיינ", "ספירת מלאי", "הגבירה בחום", "אני שר להעביר את הזמן" ו"מרוב אהבה".

בנאי היה ידוע גם כקריין. הוא הקריא טקסטים באירועים ותוכניות רבות. בין היתר שימש כקריין בתסכיתי רדיו ובסדרת הטלוויזיה התיעודית על תולדות הציונות "עמוד האש", הקריא פרקים מספר תהילים לאלבום מיוחד שהוציא וכן את שיריו של המשורר האהוב עליו, נתן אלתרמן, באלבום "פגישה לאין קץ" שהוציא בשנת 1999.

ביום העצמאות החמישים של המדינה, בשנת תשס"ח, 1998, זכה בנאי בפרס ישראל לתיאטרון. תפקידו האחרון בתאטרון, בדמות דוד המלך, היה במחזה "כתר בראש" מאת יעקב שבתאי, בתאטרון "הבימה", עליו זכה בפרס השחקן הטוב ביותר בטקס פרסי התיאטרון של שנת 2005.

יוסי בנאי היה מוטיקי חולי הדיאליזה בישראל והתמודד עם מחלתו במשך למעלה מעשרים שנה, עד שהכריעה אותו לפני חודשים ספורים. הוא נפטר ב"ג באייר תשס"ו, 11 במאי 2006, ונקבר למחרת בבית העלמין האזרחי בקיבוץ גבעת השלושה. קהל הצופים בכל אולמות התיאטרון עמד דקת דומיה ביום מותו כדי לכבד את זכרו. הוא הותיר אחריו אישה ושלושה בנים. באותה שנה יצא כסינגל שירו האחרון של בנאי, "תרנגול כפרות" שהלחין למילותיו מיכה שטרית.

על הנגנים והמעבדים:

מתן אורן - פסנתרן, בוגר מגמת המוסיקה בבית-הספר התיכון ליד האקדמיה ותלמידה של הפסנתרנית פרופ' אירנה ברקוביץ' בשנה א' באקדמיה.

מריה גילמן - ילידת 1984, חלילנית ומורה למוסיקה. בוגרת הקונסרבטוריון העירוני באר-שבע בחליל צד ופסנתר. בוגרת תואר ראשון בחינוך מוסיקאלי מטעם האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים בהדרכתה של ד"ר ורוניקה כהן. למדה חליל צד אצל ד"ר נעם בוכמן וחליל בארוק אצל מר מיכאל מלצר. כיום לומדת לתואר ראשון בחליל בארוק בכיתתה של גב' ג'נבייב בלונישאר. במסגרת לימודיה ועבודתה הפדגוגית כותבת עיבודים מתודיים ואומנותיים למגוון הרכבים.

תומר ברוך - מעבד ופסנתרן, תלמידו של ד"ר זכריה פלווין באקדמיה למוסיקה בירושלים.

ישראל גליקסברג - מלחין ומעבד, למד קומפוזיציה עם המלחינים ישראל שרון וסלבה גנלין. תלמידו של ד"ר מיכאל וולפה בשנה ג' באקדמיה למוסיקה בירושלים.

יצחק הרץ - נגן באסון, איש מחשבים ומרצה באוניברסיטה, הלומד בשנה ב' באקדמיה בירושלים. הגיע לעיסוק במוסיקה בשנות הארבעים לחייו, ומשלב את עיסוקו האמנותי החדש בעבודתו הפדגוגית והאקדמית.

דנה ברזן - כנרת, תלמידתה של נאוה מילוא. למדה בכיתתה של הגב' אורה שירן. החלה דרכה בתיכון למדעים ולאומנויות בירושלים. חברה בתזמורת האקדמיה ובתזמורת המהפכה.

עמית ויינר - מלחין, מעבד ופסנתרן. בעל תואר שני בקומפוזיציה מהאקדמיה למוסיקה ב-י.ם. זוכה במלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל בקומפוזיציה מזה שש שנים ברציפות, החל משנת 2001. זכה במלגות הצטיינות ובתחרויות של האקדמיה במסגרת לימודיו. יצירותיו ועיבודיו נוגנו במסגרות רבות ומגוונות, ביניהן ב"תחרויות האביב" במוזיאון ת"א, בסדרה "צעירים במרכז" במשכנות שאננים ב-י.ם, באוני' חיפה, בקונסרבטוריון של באר שבע, ובאולמות האקדמיה. כפסנתרן הופיע בין השאר באולם הנרי קראון, בפסטיבל "צלילים במדבר", במוזיאון ת"א, באולם טארג, ובקונצרטים רבים של האקדמיה בהרכבים שונים, בין השאר עם תזמורת האקדמיה. השתתף במספר ניכר של הקלטות ל"קול המוסיקה", כפסנתרן וכמלחין. בשנת 2006 הצטרף לסגל המורים של האקדמיה למוסיקה בירושלים במקצועות התיאוריה.

נטע כהן שני - צ'לנית, ילידת 1988, בוגרת התיכון לאומנויות ע"ש תלמה ילין, בו ניגנה כסולנית עם תזמורת בית הספר. למדה אצל ד"ר עמנואל גרובר, פרופ' שמואל מגן וכעת לומדת אצל ד"ר דודו סלע. זוכת מלגות קרן התרבות אמריקה ישראל ברציפות החל משנת 2000. ניגנה כסולנית עם התזמורת הקאמרית הישראלית והשתתפה בכיתות אמן בארץ ובחו"ל.

לימור לוי - קלרניתנית, תלמידתו של אילן שול באקדמיה למוסיקה ב-י.ם. זוכת מלגת קרן שרת בשנים 2000-2001. בוגרת תזמורת הנוער הייצוגית טבריה, תזמורת צה"ל ותזמורת הנוער הלאומית. השתתפה במחנות מוסיקליים בארץ ובחו"ל.

דב מטלון - נגן כלי-הקשה, תלמיד המסלול הרב-תחומי בביצוע, המשותף לאקדמיה בירושלים ולבית-הספר רימון.

אמיר משה - נגן אבוב, תלמיד שנה ד' באקדמיה למוסיקה בירושלים בכיתתו של דוד כרמל, בוגר תזמורת צה"ל, זוכה מלגת קרן התרבות אמריקה ישראל ברציפות משנת 1998.

שי סובול - בוגר מגמת הג'ז של תלמה ילין, לומד זו שנה שלישית לתואר ראשון בקומפוזיציה בכיתה של ינעם ליף באקדמיה למוזיקה בירושלים, זוכה מילגת קרן התרבות אמריקה ישראל (שרת) בביצוע גיטרה קלאסית בהוראתו של ראובן סרוסי.

דניאל סטרטייבסקי - מנצח, מלחין, מעבד ופסנתרן. בוגר המגמה למוסיקה בבית-הספר התיכון שליד האקדמיה ותלמידו של מאסטרו יבגני צירלין בשנה ד' באקדמיה למוסיקה בירושלים. מנצח על תזמורת התיכון שליד האקדמיה, ועסוק בהלחנת יצירות מקוריות ובכתיבת עיבודים קאמריים וסימפוניים לשירים עבריים.

יונתן סידר - פסנתרן, למד בנעוריו עם הפסנתרן ברוס לוי, וכיום לומד עם הפסנתרן פרופ' אלן שטרנפלד בשנה ג' באקדמיה למוסיקה בירושלים.

רעות צמחוני - נגנית חליליות. לומדת לתואר ראשון בביצוע באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים בכיתתו של פרופ' מיכאל מלצר.

נופר צ'רסקי - פסנתרנית, תלמידתו של ד"ר אסף זוהר בשנה ד' באקדמיה למוסיקה בירושלים.

מירי קצב - חלילנית, תלמידתו של מר יוסי ארנהיים באקדמיה למוסיקה בירושלים, בוגרת תזמורת הנוער הייצוגית, פתח תקווה ותזמורת הנוער הלאומית. זוכת מלגת קרן התרבות אמריקה ישראל, השתתפה בכיתות אמן בארץ ובחו"ל וכן בפסטיבלי התזמורות בשלדמינג באוסטריה ובאינטרלקן בשווייץ.

יואב שמש - פסנתרן ג'אז ומעבד. תלמיד שנה ב' במסלול היצירה הרב-תחומי המשותף לבית-הספר רימון ולאקדמיה למוסיקה בירושלים.

סיון שנהב - מעבדת מלחינה ופסנתרנית. התחילה את לימודי המוסיקה בגיל ארבע, ובוגרת מגמת המוסיקה בתיכון אלון ברמת-השרון. שירתה בלהקות פיקוד מרכז וחיל חינוך כמעבדת וכמנהלת מוסיקאלית. תלמידתו של המלחין פרופ' חיים פרמונט בשנה ג' באקדמיה למוסיקה בירושלים. בין עבודותיה האחרונות מוסיקה להצגות בתיאטרון בית-לסין, ועיבודים סימפוניים עבור תזמורת הסינפונייטה הישראלית באר-שבע.

נעמה תמיר - מלחינה, פסנתרנית, סקסופוניסטית ונגנית צ'מבלו. עוסקת הן בג'אז והן בקומפוזיציה קלאסית. תלמידתו של המלחין ד"ר וולדימיר שקולניק תלמידת שנה ב' באקדמיה למוסיקה בירושלים.

על הזמרים:

לינור אורן, סופרן, תלמידת שנה ג' באקדמיה למוסיקה בירושלים.

מאיה בן מאיר, סופרן, תלמידת שנה ג' באקדמיה למוסיקה בכיתתה של הגברת רובין ויזל קפסוטט.

מרב גולן, סופרן, תלמידת שנה ב' באקדמיה למוסיקה בכיתתה של הגברת גילה ירון.

איילת הרשטיק, מצו סופרן, תלמידת שנה ג' באקדמיה למוסיקה בכיתתה של הגברת פנינה שוורץ.

מורן חיזגילוב, מצו סופרן, תלמידת שנה ב' באקדמיה למוסיקה בירושלים, בכיתתה של פרופ' רחל שולוב.

דפי לוסטיג, סופרן, תלמידת שנה ב' באקדמיה למוסיקה בכיתתה של הגברת אגנס מסיני. היתה חברה במקהלת שני ואחר כך במקהלה הקאמרית של תל אביב איתן הופיעה בפסטיבל אבו גוש ונסעה להופעות בחוץ לארץ.

יונתן ניב, מלחין, זמר וצלן לומד צ'לו עם ד"ר דודו סלע באקדמיה למוסיקה בירושלים.
דורית פרי, סופרן, תלמידת שנה ב' באקדמיה למוסיקה בכיתתה של הגברת מרינה לויט.
שירה קרנר, זמרת, בוגרת האקדמיה למוזיקה ב-ם במגמת ג'אז-שירה ובמגמת הקומפוזיציה.
נעה ריצ'קה, סופרן, תלמידת שנה ב' באקדמיה למוסיקה בכיתתה של הגברת פנינה שוורץ.
שחר שמאי, טנור, תלמיד שנה א' באקדמיה למוסיקה, בכיתתה של הגברת פנינה שוורץ.
גל תמיר, טנור, תלמיד המחלקה הרב-תחומית באקדמיה למוסיקה בכיתתה של הגברת רובין ויזל קפסוטו.